

N:o 99.

Herr O. B. Olsson: Om inställande för innevarande eller, om hinder därför möta, för nästkommande år, af indelta arméens, Werm-lands fältjägereregementes samt andra klassens beväringsskaps vapenöfningar.

Det bekymmersamma förhållande, som genom Kongl. Maj:ts nådiga Proposition blifvit Riksdagen meddeladt i afseende på den stora statsbrist, som så väl under innevarande som nästkommande år förefinnes och till hvars betäckande blifvit föreslagna trenne olika medel, nemligen upptagande af ett större lån, bränvinskattens höjande samt en särskild bevilning, hvilka medel hvar för sig äro både bekymmersamma och vådliga; ty Staten har jemte andra mer och mindre nödiga utgifter en så tryckande skuldbörda, att balansen numera icke kan hållas jemn emellan Statens inkomster och utgifter, hvarföre det icke torde vara rådligt att längre fortsätta på denna bana att oupphörligt låna; icke heller kan det vara välbetänkt att höja bränvinskatten, emedan bränvinsbränningen genom en skatt af 80 öre per kanna skulle, enligt mitt förmenande, för många nuvarande bränvinsproducenter omöjliggöras och Staten genom en sådan åtgärd få en mindre inkomst. Att nu höja bevilningen, då fastigheterna i allmänhet fallit 50 procent i värde och alla näringsidkare, med få undantag, klaga öfver dåliga konjunkturer samt tryckande kommunalntskylder, skulle af mången bedömas som en orättvisa; hvarföre det af Kongl. Maj:t föreslagna sätt till statsbristens fyllande icke bör af Representationen bifallas.

För att i någon mån kunna bringa Statens inkomster och utgifter i jemn- vigt, är det en ofafvislig pligt för Riksdagen att föreslå och besluta alla de besparingar, som, utan skada för det allmänna, möjligen kunna göras.

Enär vår Regering lyckligtvis befinner sig i ett vänskapligt förhållande till alla andra magter och vårt land, till följd så väl af detta som sitt läge, icke för närvarande har att frukta något anfall, så torde, utan någon den minsta våda, en

väl behöfelig besparing kunna göras derigenom, att indelta arméens och Wermlands fältjägare-regementes samt andra klassens beväringsofningar för ett år inställas, hvilket, enligt fackmäns påstående, utan skada kan ske. På grund af det sålunda anförda får jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen vill till Kongl. Maj:t ingå med underdånig anhållan, att Kongl. Maj:t, med afseende å landets bekymmersamma ställning i finansielt hänseende, täcktes anbefalla inställande af indelta arméens och Wermlands fältjägare-regementes samt andra klassens beväringsmanskaps vapenöfningar för innevarande år, eller, om Kongl. Maj:t skulle finna allvarliga hinder härför möta under innevarande år, detta då måtte ske under det nästkommande.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1870.

O. B. Olsson.

Häri instämma:

Per Nilsson,
Christianstads län.

Sven Nilsson
i Efveröd.

O. Nilsson,
Rebbelberga.

Ola Månsson,
Blekinge.

S. Johnsson.

Jöns Andersson.

J. W. Sundquist.